

Τὰ Δῶρα τῶν Μάγων *

† Ἁγίου Ἐπισκόπου Νικολάου (Βελμίροβιτς)

«**ΚΑΙ** πεσόντες προσεκύνησαν Αὐτῷ» (Μαθ. 6´ 11). Αὐτοὶ ποὺ εἶχαν λατρεύσει τὰ ἄστρα μὲ φόβο καὶ τρόμο, τώρα μὲ μεγάλη χαρὰ πίπτουν στὸ ἔδαφος καὶ λατρεύουν τὸν ζῶντα Κύριο, ὁ Ὅποιος ἦλθε στὴν γῆ γιὰ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν δουλεία τους στὰ ἄστρα καὶ ἀπὸ τὴν πίστι τους στὴν τυφλὴ μοῖρα.

«Καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν Αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν» (αὐτόθι). Τοῦ ἔφεραν τρία δῶρα, τὰ ὁποῖα ὑπεδήλωναν ἀνεπίγνωστα τὴν Ἁγία καὶ Ζωοποιὸ Τριάδα, εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ὅποιας τὸ Παιδίον Ἰησοῦς ἦλθε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἔκαναν γνωστὸ τὸ τριπλὸ λειτούργημα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ: Βασιλικὸ, Ἱερατικὸ καὶ Προφητικὸ - διότι ὁ χρυσὸς συμβολίζει τὴν Βασιλεία, ὁ λίβανος τὴν Ἱερωσύνη καὶ τὸ μύρο τὴν Προφητεία ἢ Θυσία.

Τὸ νεογέννητο Παιδίον θὰ ἦταν Βασιλεὺς τῆς αἰωνίου Βασιλείας, ὁ ἀναμάρτητος Ἱερεὺς καὶ ὁ Προφήτης, ὅπως δὲ οἱ περισσότεροὶ Προφῆτες πρὸ Αὐτοῦ, θὰ θανατωνόταν. Εἶναι φανερὸ σὲ ὅλους, ὅτι ὁ χρυσὸς δηλώνει Βασιλέα καὶ τὴν Βασιλεία του· εἶναι φανερό, ὅτι τὸ λίβανι δηλώνει προσευχὴ ἢ ἱερωσύνη· καὶ εἶναι ἐπίσης φανερό ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή, ὅτι τὸ μύρο δηλώνει ἀθανασία (ἀφθαρσία): ὁ Νικόδημος ἤλειψε τὸ νεκρὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ μὲ μύρο (Ἰωάν. ιθ´ 39, 40· πρβλ. Ψαλμ. μδ´ 8), καὶ ἄλειψαν τὰ σώματα γιὰ νὰ τὰ συντηρήσουν ἀπὸ τὴν φθορὰ καὶ ἀποσύνθεσι, γιὰ νὰ τὰ διατηρήσουν ὀλίγο περισσότερο ἀπὸ τὴν φρίκη τῆς καταστροφῆς τοῦ θανάτου.

Ὁ κόσμος ἐπρόκειτο νὰ φωτισθῆ ἀπὸ τὸν Χριστὸ ὡσὰν μὲ χρυσό· ἐπρόκειτο νὰ γεμίσῃ μὲ προσευχές, ὅπως ὁ Ναὸς πληροῦται μὲ τὴν εὐωδία τοῦ θυμιάματος· καὶ ὅλο τὸ σύμπαν ἐπρόκειτο νὰ διαπερασθῆ ἀπὸ τὴν εὐωδία τῆς διδασκαλίας Του καὶ τοῦ Σώματός Του ὡσὰν μὲ μύρο.

Ἐπὶ πλέον, τὰ τρία ἐκεῖνα δῶρα συμβολίζουν τὸ διαρκές (ἀνθεκτικὸ) καὶ τὸ ἀπαράλλακτο: ὁ χρυσὸς παραμένει χρυσός, τὸ λιβάνι παραμένει λιβάνι καὶ τὸ μύρο παραμένει μύρο: κανένα ἀπὸ αὐτὰ

δὲν χάνει τὴν φύσιν του στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου. Μετὰ χίλια χρόνια, ὁ χρυσὸς ἀκόμη λάμπει, τὸ λιβάνι καίει καὶ τὸ μύρο διατηρεῖ τὴν εὐωδία του. Δὲν θὰ μπορούσαν νὰ εὑρουν στὴν γῆ τρία ἄλλα πράγματα, τὰ ὅποια τόσο πιστὰ νὰ συμβολίζουν τὴν ἐπίγεια ἀποστολὴ τοῦ Χριστοῦ ἢ τὰ ὅποια θὰ ἔδειχναν καθαρώτερα καὶ ἐκφραστικώτερα τὸν διαρκῆ -τὸν αἰώνιο- χαρακτῆρα τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ στὴν γῆ καὶ ὅλων τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν, τὶς ὁποῖες ἐκόμισε στὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν οὐρανό.

Ἐφερε ἀλήθεια καὶ προσευχὴ καὶ ἀθανασία. Μὲ ποιὸ ἄλλο πρᾶγμα στὴν γῆ θὰ μπορούσε ἡ ἀλήθεια νὰ ἀντιπροσωπευθῆ καλύτερα παρὰ μὲ τὸν χρυσό; Κάνε ὅ,τι θέλεις μὲ τὸν χρυσὸ καὶ αὐτὸς θὰ κρατήσῃ τὴν λάμπη του.

Μὲ ποιὸ ἄλλο πρᾶγμα στὴν γῆ θὰ μπορούσε ἡ προσευχὴ νὰ ἀντιπροσωπευθῆ καλύτερα παρὰ μὲ τὸ λιβάνι; Ὅπως ὁ καπνὸς τοῦ θυμιάματος διαποτίζει ὅλο τὸν Ναό, ἔτσι καὶ ἡ προσευχὴ διαποτίζει ὅλη τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὅπως ὁ καπνὸς ἀνέρχεται ὑψηλά, ἔτσι καὶ ἡ προσευχὴ ἀνεβάζει τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου στὸν Θεό: «*Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου*» (Ψαλμ. 140/141, 2). Εἶναι βέβαια ἀλήθεια ὅτι καὶ ἄλλα πράγματα ἀναδίδουν καπνό, ἀλλὰ κανεὶς ἄλλος καπνὸς σὰν τοῦ θυμιάματος δὲν μπορεῖ νὰ ἐλκύσῃ τὴν ψυχὴ σὲ προσευχὴ.

Μὲ ποιὸ ἄλλο πρᾶγμα στὴν γῆ θὰ μπορούσε ἡ ἀθανασία νὰ ἀντιπροσωπευθῆ καλύτερα παρὰ μὲ τὸ μύρο; Ἡ θνητότητα παράγει μία δυσσομία, ἡ ἀθανασία εἶναι μία σταθερὴ εὐωδία.

Καὶ ἔτσι, οἱ ἀστρολόγοι ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ ἐξέφρασαν συμβολικὰ ὀλόκληρη τὴν Χριστιανικὴ πίστι, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Ἁγία Τριάδα ὡς τὴν Ἀνάστασι καὶ τὴν ἀφθαρσία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ αὐτῶν ποὺ θὰ Τὸν ἀκολοθοῦσαν. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀπλοῖ προσκνηταί, ἀλλὰ προφήται: προφήται τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἔργων τοῦ Χριστοῦ.

Δέν θά μπορούσαν ἀφ' ἑαυτοῦ των νά τὰ γνωρίζουν ὅλα αὐτά ἀπό τήν ἀνθρώπινη ἀντίληψί τους, παρὰ ἀπό τήν ἔμπνευσι τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία τοὺς ἔστειλε στό ταξίδι τους στήν Βηθλεέμ καί τοὺς ἔδωσε τὸν μυστηριώδη ἀστέρα γιὰ νά τοὺς καθοδηγῇ στὸν δρόμο τους.

(*) Ἀπόσπασμα Ὁμιλίας «Εἰς τὴν Γέννησιν». Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ (Nikolai Velimirovic, Bishop of Ochrid, *Homilies*, Vol. I, pp. 46-47, Lazarica Press, Birmingham 1996) .